दम्पत्योः प्राणसंश्लेषे योऽभिसन्धिः कृतः किल। तं माता च पिता चेति भूतार्थो मातरि स्थितः।
माता जानाति यद्गोत्रं माता जानाति यस्य सः। मातुर्भरणमात्रेण प्रीतिः स्नेहः पितुः प्रजाः। ९५१५
पाणिबन्धं स्वयं कृत्वा सह धर्म्ममुपेत्य च। यदा यास्यन्ति पुरुषाः स्त्रियो नार्हन्ति याच्यतां।
भरणाद्धि स्त्रिया भर्त्ता पात्याच्चैव स्त्रियाः पतिः। गुणस्यास्य निवृत्तौ तु न भर्त्ता न पुनः पतिः।
एवं स्त्री नापराध्नोति नर एवापराध्यति। व्युच्चरंश्च महादोषं नर एवापराध्यति।
स्त्रिया हि परमो भर्त्ता दैवतं परमं स्मृतं। तस्यात्मना तु सदृशमात्मानं परमं ददौ।
नापराधोऽस्ति नारीणां नर एवापराध्यति। सर्व्वकार्य्यापराध्यत्वान्नापराध्यन्ति चाङ्गनाः। ९५२०
यश्च नोक्तोऽथ निर्द्देशः स्त्रिया मैथुनतृप्तये। तस्य स्मारयतो व्यक्तमधर्म्मो नास्ति संशयः।
यावन्नारीं मातरञ्च गौरवे चाधिके स्थितां। अवध्यान्तु विजानीयुः पशवोऽप्यविचक्षणाः।
देवतानां समावायमेकस्थं पितरं विदुः। मर्त्यानां देवतानाञ्च स्नेहादभ्येति मातरं।
एवं विमृषतस्तस्य चिरकारितया बहु। दीर्घः कालो व्यतिक्रान्तस्ततोऽस्याभ्यागमत् पिता।
मेधातिथिर्म्महाप्राज्ञो गौतमस्तपसि स्थितः। विमृष्य तेन कालेन पत्न्याः संस्थाव्यतिक्रमं। ९५२५
सोऽब्रवीद्भृशसन्तप्तो दुःखेनाश्रूणि वर्त्तयन्। श्रुतधैर्य्यप्रसादेन पश्चात्तापमुपागतः।
आश्रमं मम सम्प्राप्तस्त्रिलोकेशः पुरन्दरः। अतिथिव्रतमास्थाय ब्राह्मणं रूपमास्थितः।
स मया सान्त्वितो वाग्भिः स्वागतेनाभिपूजितः। अर्घ्यं पाद्यं यथान्यायं मया च प्रतिपादितः।
परवानस्मि चेत्युक्तः प्रणयिष्यति तेन च। अत्र चाकुशले जाते स्त्रिया नास्ति व्यतिक्रमः।
एवं न स्त्री न चैवाहं नाध्वगस्त्रिदशेश्वरः। अपराध्यति धर्म्मस्य प्रमादस्त्वपराध्यति। ९५३०
ईर्ष्याजं व्यसनं प्राहुस्तेन चैवोर्द्ध्वरेतसः। ईर्ष्यया त्वहमाक्षिप्तो मग्नो दुष्कृतसागरे।
हत्वा साध्वीञ्च नारीञ्च व्यसनित्वाच्च वासितां। भर्त्तव्यत्वेन भार्य्याञ्च को नु मां तारयिष्यति।
अन्तरेण मया ज्ञप्तश्चिरकारीत्युदारधीः। यद्यद्य चिरकारी स्यात् स मां त्रायेत पातकात्।
चिरकारिक भद्रन्ते भद्रन्ते चिरकारिक। यद्यद्य चिरकारी त्वं ततोऽसि चिरकारिकः।
त्राहि मां मातरञ्चैव तपो यच्चार्ज्जितं मया। आत्मानं पातकेभ्यश्च भवाद्य चिरकारिकः। ९५३५
सहजं चिरकारित्वमतिप्रज्ञतया तव। सफलं तत्तथा तेऽस्तु भवाद्य चिरकारिकः।
चिरमाशंसितो मात्रा चिरं गर्भेण धारितः। सफलं चिरकारित्वं कुरु त्वं चिरकारिक।
चिरायते च सन्तापाच्चिरं स्वपिति धारितः। आवयोश्चिरसन्तापादवेक्ष्य चिरकारिक।
एवं सुदुःखितो राजन् महर्षिर्गौतमस्तदा। चिरकारिं ददर्शाथ पुत्रं स्थितमथान्तिके।
चिरकारी तु पितरं दृष्ट्वा परमदुःखितः। शस्त्रं त्यक्त्वा ततो मूर्द्ध्ना प्रसादायोपचक्रमे। ९५४०
गौतमस्तं ततो दृष्ट्वा शिरसा पतितं भुवि। पत्नीञ्चैव निराकारां परामभ्यागमन्मुदं।
न हि सा तेन सम्भेदं पत्नी नीता महात्मना। विजने वाश्रमस्थेन पुत्रश्चापि समाहितः।
हन्या इति समादेशः शस्त्रपाणौ सुते स्थिते। विनीते प्रसवत्यर्थे विवासे चात्मकर्म्मसु।